

Sann Gud och mänska sann

En av mina favoritpsalmer under julen är "Det är en ros utsprungen". Där finns några meningar som fastnar, som: "Sann Gud och mänska sann, oss arma människor frälsa från synd och död han kan" (vers 3).

Vi har kommit in i adventstid och väntar på honom som kan frälsa oss arma människor! Gudstjänsterna så här års – till och med de stressigaste af-färsgator – fylls av förväntan. I kyrkan ofta uppenbart, men i julruschen fördolt bakom schackrandet. Men vem är det vi väntar på?

Jesus själv ställde frågan till sina lärjungar: "Vem säger människorna att Människosonen är?" (Matt. 16:13). Efter några förslag som lärjungarna hört, så vill Jesus veta vad de själva tänker. Petrus säger: "Du är Messias, den levande Gudens son" (v. 16). Hur visste han det? Varifrån hade han fått det?

Gamla testamentet är relativt tyst och ger många tillfällen till undanflykter för den som inte vill tro att Jesus är Gud. Men samtidigt är den full av led-trådar för den som tror. Ledtrådar som vi ofta läser så här i advent och jul.

*Ty ett barn har fötts,
en son är oss given.
Väldet är lagt på hans axlar,
och detta är hans namn:
Allvis härskare,
Gudomlig hjälte,
Evig fader,
Fredsfurste (Jes. 9:6).
Den unga kvinnan är havande och
skall föda en son, och hon skall ge
honom namnet Immanu El,
'Gud med oss' (Jes. 7:14).
Men från dig, Betlehem i Efrata,
så obetydlig bland Judas släkter,
skall jag låta en härskare över
Israel komma,
en som leder sin härkomst från forntiden,
från det längesedan förflutna (Mik. 5:2).*

Jesus kommenterade Petrus insiktsfulla svar: "Salig är du... ty ingen av kött och blod har uppenbarat detta för dig, utan min fader i himlen" (Matt. 16:17). Guds hemligheter kan vi inte avslöja, de kan bara uppenbaras för oss av honom själv. Vi får vara tacksamma för att vår tro inte hänger på om vi är tillräckligt smarta för att uppfatta nyanserna i antika texter. Vi får också vara vaksamma så att vi inte bli så låsta i våra egna övertygelser att vi blir blinda för Guds uppenbarelser.

När Paulus talar om evangelium talar han ibland om "Guds hemlighet" (1 Kor. 2:1). Paulus evangelium går ut på att avslöja en hemlighet "som från tidens början varit utsagd" (Rom. 16:25). Kärnan i denna hemlighet är just personen Jesus Kristus – den ofattbara föreningen mellan Gud och människa i en person (Ef. 3:4; Kol. 1:27; 2:2). Samtidigt finns det delar av Guds plan och vilja som förblir hemlighetsfulla för oss. Uppståndelsens mysterium väntar vi fortfarande på (1 Kor. 15:51) och i många stycken är stora delar av Guds plan gåtfull. Det måste vi erkänna. Vi vet bara så mycket vi behöver för att kunna avgöra oss för honom och tro och hoppas.

Vi är barn av vår tid. Som adventister är vi också barn av upplysningstidens vurm för kunskap och förnuft. Mysterier och gåtor, det som inte går att förklara, gör oss obekväma. Hur många svar måste vi inte ha för att kunna tro – trots att tro inte handlar om att veta utan om att hoppas på, lita på och ha förtröstan!

Denna adventstid vill jag passa på att tacka Gud för hans hemligheter och gåtor i tillvaron. Tacka för möjligheten att bara få vila från alla smarta frågor och hoppas och tro. Tacka för att han när min längtan efter att få växa till i kunskap när han ser det som bäst. Tacka för den frid över jorden som änglarna sjöng om den där kyliga och mörka natten högt över herdeängen, friden som vi fortfarande väntar på.

För visst är det förunderligt och märkligt – och bör så förbli – att Gud blev människa: "Han ägde Guds gestalt men vakade inte över sin jämlikhet med Gud utan avstod från allt och antog en tjänares gestalt då han blev som en av oss" (Fil. 2:6, 7). Som en av oss, men därutöver Gud.

Rainer Refsbäck

Illustration: Ann-Josefin Refsbäck

